Nr. 5. Mielec, w sierpniu 1932 r. Rok XII

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi raz w miesiącu.
Prenumerata roczna urzędowa 3 Zł.
„ „ prywatna 4 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

Nr. G. I. 4-45/32. Mielec, 19.VII 1932

Z dniem 1 kwietnia 1932 weszła w życie na obszarze b. zaboru austrjackiego nowa ustawa o kosztach sądowych (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 251), która podwyższyła znacznie opłaty uiszczane przez strony w postępowaniu sądowem, a nadto w przeważnej ilości spraw wprowadziła zasadę, że opłaty muszą być wniesione z góry przy rozpoczęciu sprawy.—

W związku z tem doszło do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego, że niepomiernie wzrosła od dnia 1 kwietnia 1932 r. ilość spraw sądowych w których strony uzyskują prawo ubogich.

Wprawdzie o przyznaniu prawa ubogich decydują sądy w myśl przepisów §§ 63 i nast. procedury cywilnej, sądy jednak opierać się muszą z natury rzeczy głównie na przedłożonem przez stronę świadectwie ubóstwa, które wystawiają w myśl przepisów zawartych w rozp. Min. Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z dnia 23 maja 1897 Dzpp austr. Nr. 130 z reguły władze gminne a zatwierdzają powiatowe władze admin. ogólnej tj. Starostwa. Wobec powyższego wskutek reskr. P. Wojewody krakowskiego z dnia 13 lipca 1932 r. Nr. A. A. II. 6/11/32 zarządzam, by władze gminne przy wystawianiu świadectw ubóstwa w ogólności, a dla wyzyskania prawa ubogich w postępowaniu sądowem w szczególności, zgodnie z przepisem § 8 cyt rozp. ministr skrupulatnie badały, czy osoby ubiegające się o świadectwo ubóstwa dla uzyskania prawa ubogich w postępowaniu sądowem rzeczywiście posiadają potrzebne do uzyskania tegoż świadectwa warunki, a przedewszystkiem, czy stan finansowy petentów jest tego rodzaju, że nie mogą oni bez uszczerbku dla własnego lub swojej rodziny koniecznego utrzymania ponosić kosztów postępowania sądowego (§ 63 procedury cywilnej).

Zarazem pouczam P. Naczelnika, że w razie wystawienia świadectwa ubóstwa bez poprzedniego zbadania stanu majątkowego petenta, względnie fałszywego świadectwa ubóstwa koszta postępowania sądowego, opłaty sądowe a także i koszta adwokatów zostaną ściągnięte z P. Naczelnika, a to w myśl wyraźnego przepisu § 8 rozp. Min. Spraw. i Spraw Wen. z dnia 23 maja 1897 Dz. p p. Nr. 130

L: Wet 18-1132. Mielec, dnia 18VII 1932

Podania hodowców i instytucji hodowlanych ogiery państwowe tak w dzierżawę jak i na stacj kopulacyjne na rok 1933 winny być składane wpros do Państwowego Stada ogierów w Drogomyślu po Bielsko a mianowicie: Z obszaru WojewództwaŚlą skiego oraz zachodniej Małopolski. Opłata stemplow na odnośnych podaniach wynosi 5 zł.

Wszyscy bez wyjątku reflektanci na ogiery pań stwowe nie bacząc na to, że mieli ogiera w minio nym okresie kopulacyjnym winni składać te podani w terminie do 1 października b. r.

Wszystkie podania złożone po tym terminie będ uwzględnione tylko wyjątkowo o ile stado będzie ro porządzać wolnymi ogierami.

Podania winny zawierać: Imię i nazwisko ubie gającego się o ogiera, miejscowość, pocztę i stac kolejową. W podaniu winno być określone:

1) Czy hodowca życzy sobie otrzymać stację cz dzierżawę,

2) Ilość klaczy do pokrycia swoich i okolicznych,

3) Ogólną charakterystykę klaczy (pół krwi, uszla chetnione arabem, robocze, cięższe i t. p.)

4) Jakiej rasy ogiera hodowca pragnie otrzyma (jeźli możliwe wymienić nazwę i numer ogiera),

5) Czy hodowca życzy sobie zatrzymać nadal ogier jakiego posiadał w minionym okresie kopulacyjnym.

Uwaga: W dzierżawę poszczególnemu hodow lub instytucjom może być wydany zasadniczo tylk jeden ogier. Ministerstwo Rolnictwa nie będzie cz niło pod tym względem żadnych wyjątków. Jeżeli ho dowca potrzebuje dwóch lub więcej ogierów mu czynić podanie o stację nie zaś o dzierżawę.—

O ostatecznym ustaleniu listy stacji i dzierża i zatwierdzenie jej przez Ministerstwo Rolnictwa, p wiadomi tut. Kierownictwo interesowanych hodowcó poczem najpóźniej do dnia 15 grudnia br. muszą h dowcy zawiadomić tut. Zarząd, że ogiery przyjmują

Hodowcy, którzy do dnia 15 grudnia nie zawi domią Stado, że przyznane im ogiery przyjmują-tem samem zrzekają się ich i nie mogą rościć sobie pr tensji, jeżeli Ministerstwo Rolnictwa rozdzieli te ogi ry między innych hodowców.

Zwierzchności gminnej do wiadomości i ogł szenia wsposób tam praktykowany.

ODPIS.

Minist. Spraw Wewn. Warszawa, dnia 13/4 1932 r. Nr. Wojsk. F. 5/I. Podatek wojskowy. Akcja wymiaru i poboru w 1932 r.

W związku z wszczętą w roku bieżącym akcją wymiaru i poboru podatku wojskowego na podstawie rozp. Rady Ministrów z dn. 24/VIII 1931 r. Dz. U. R. P. Nr. 89 p. 697, wobec wątpliwości, jakie mogą się nasunąć przy wykonywaniu tego rozp. Ministerstwo Spraw Wewn. wyjaśnia co następuje:

Rozp. Rady Ministrów z dnia 24-VIII 1931 r. o podatku wojskowym § 1. pkt. b i c nakłada obowiązek opłacania tego podatku na uznanych przy poborze za zdolnych do służby wojskowej w pospolitem ruszeniu z bronią lub bez broni względnie zupełnie niezdolnych do służby wojskowej,

Analogiczne postanowienia zawierały rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1930 r (Dz. U. R. P. Nr 9. poz. 63 i z dn. 31 marca 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 202) z tem, że to ostatnie obejmowało osoby, które stawały do poboru w roku 1925 i uzyskały kat. C. D. lub E. Podatek wojskowy powinni zatem opłacać mężczyźni zakwalfikowani przez komisje poborowe do jednej z wyszczególnionych kategoryj zdrowia, począwszy od roku 1925 bez względu na to, czy stawiennictwo do poboru nastąpiło we właściwym, czy też spóźnionym czasie oraz bez względu na rocznik.

Obowiązkowi opłacania podatku wojskowego jednak nie podlegają mężczyźni rocznika 1897 i starszych, powołani do szeregów na skutek mobilizacji. Natomiast podlegają temu obowiązkowi mężczyźni urodzeni w roku 1898 i młodsi, którzy zgłosili się do poboru w roku 1925 i w latach następnych, gdyż normalny pobór tych roczników był zarządzony na podstawie obowiązujących ustaw (Tymczasowej ustawy z dnia 27 X. 1918 r. i ustawy z dnia 23.V. 1924 r. w brzmieniu dawnem oraz obecnem.

Wymiar i pobór podatku wojskowego powinien być uskuteczniony w ścisłym w związku z ewidencją i kontrolą ruchu ludności (meldunki i rejestry mieszkańców). Dlatego sporządzone wykazy osób podlegających opodatkowaniu wojskowemu powinny być sprawdzone przez urzędy gminne w kierunku nstalenia czy dana gmina jest właściwą do wymierzenia i pobrania podatku od osób objętych wykazem.

Przy ustalaniu tem należy kierować się ściśle postanowieniami art. 12. powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, według którego do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego są zarządy gmin miejskich lub wiejskich, w których dany płatnik miał miejsce zamieszkania w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy. W razie gdy dany płatnik nie ma wogóle miejsca zamieszkania, o właściwości gmin do wymiaru i poboru zasadniczego podatku wojskowego decyduje miejsce jego pobytu w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy.

L: W-12/6-32/32. Mielec, dnia 7.VII-1933.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości.

Nr. P-2-732. Mielec, dnia 21 lipca 1932.

Wobec powtarzających się wypadków odstawiania przez gminy t. zw „Kartą szupasową“ osób potrzebujących opieki, a często chorych, do gmin przynależności bez względu na to, czy gminy te są równocześnie gminami trwałej opieki po myśli ustawy o opiece społecznej z dnia 16.VIII 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 726) wyjaśniam, że postępowania tego rodzaju jest niezgodne z obowiązującymi przepisami prawnymi.

Cytowana ustawa o opiece społecznej uchyliła bowiem przepisy ustawy z dnia 3 XII. 1863 r (Dz. p. p Nr. 105) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 5 XII. 1896 r. (Dz p. p. Nr. 222) w sprawie uregulowania stosunków przynależności, odnosząca się do opieki nad ubogimi.

W myśl ustawy o opiece społecznej do udzielenia opieki obowiązana jest gmina, w której okręgu wynikła konieczność udzielenia opieki bez względu na to, czy jest ona w stosunku do potrzebującego gminą trwałej opieki czy tylko gminą chwilowego pobytu (art. 10).

O ile gmina ta nie jest w stosunku do potrzebującego gminą trwałej opieki, ma ona prawo domagać się zwrotu poniesionych kosztów od gmin trwałej opieki względnie odstawić do niej potrzebującego pomocy. (art. 10.)

Odstawienie osoby potrzebującej pomocy jest niedopuszczalne, jeżeli jest połączony ze szkodą dla zdrowia lub życia, lub jeżeli gmina trwałej opieki oświadczy gotowość zwrotu wszystkich kosztów, połączonych z wykonaniem opieki (art. 11)

Odstawienie nie może nastąpić w żadnym wypadku wcześniej zanim gmina trwałej opieki, do której potrzebujący opieki ma być odesłany, obowiązku swego opieki nad nim nie uzna i gotowości przyjęcia go nie oświadczy. (art 12.)

O ile gmina trwałej opieki wyrazi gotowość przyjęcia osoby potrzebującej pomocy, odstawienie może nastąpić z tem zastrzeżeniem, że osoby niedołężne fizycznie, chore umysłowo i nieletnie do lat 14. będą miały zapewnioną opiekę konwojenta (§ 1. rozp. Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27.III 1924 r. Dz, U. R. P. Nr. 31. poz. 318)

Odesłanie osoby potrzebującej opieki do gminy trwałej opieki jest niedopuszczalne, o ile gmina trwałej opieki nie zapewni opieki przewidzianej w art. 3 cyt. ustawy o opiece społecznej, w szczególności co do dzieci i młodocianych—o ile nie zapewnia nauki szkolnej lub zawodowej, rozpoczętej lub zapewnionej na terenie gminy pobytu (§. 2 rozp. Min. Pr. i Op. Społ. z 27.III. 1924 r. W takim wypadku osoba potrzebująca opieki, ma pozostać na terenie, gdzie się znajduje, na koszt gminy, obowiązanej do sprawowania opieki trwałej. (k. 4. cyt. rozp.)

Powyższe podaję do wiadomości w myśl reskr. Pana Wojewody w Krakowie z dnia 15 lipca 1932 Nr. P. O. III-1/1-32 z poleceniem ścisłego przestrzegania w-cyt. przepisów.

Niniejszy okólnik, oraz ustawę o opiece społecznej z dnia 16 VII. 1923 winien dokładuie przestudjować Pan Naczelnik gminy, jego zastępca, Sekretarz gminy i opiekun Społeczny, co ma być na niniejszym akcie potwierdzone ich własnoręcznymi podpisami.

Przy każdej sposobności będę badał, czy w/w osoby są, w|cyt. przepisami dokładnie obznajomione.

Odpis.

Min. Spraw Wewn. Mr. AA 365. Warszawa, dnia 15. czerwca 1932 Kompetencja władz w sprawach regulacji i wykupu ciężarów gruntowych. Do Panów Wojewodów krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Ustawą z dnia 17 lutego 1932 r. w sprawie zmian w ustawie o zakresie działania Ministerstwa Reform Rolnych i organizacji urzędów i komisyj ziemskich (Dz U R. P. Nr. 19 p. 129) przekazany został kompetencji okręgowych urzędów ziemskich wzgl. okręgowych komisyi ziemskich zakres działania b. Namiestnictwa w sprawach regulacji i wykupu ciężarów gruntowych wzgl. danin w rozumieniu ustaw z dnia 27. maja 1873 r. Dz. Gal. Ust Kraj Nr. 253 i z dnia 24. marca 1995 Dz. G U. Kr Nr 20 zaś zakres działania starostów powiatowych w sprawach unormowanych w ustawie z dnia 27 maja 1873 r. Dz. Gal ust. Kraj. Nr.253 przekazane zostały Komisarzom ziemskim.

Wobec powyższego Min. Spraw Wewn. prosi P. Wojewodów o skierowanie wszystkich spraw będących w toku załatwienia w przedmiocie regulacji i wykupna ciężarów gruntowych według właściwości określonej w powołanej na wstępie ustawie, z równoczesnem zawiadomieniem o tem stron.

Weisbrod, Dyr. Departamentu

L. A. VI 1-1-932. Mielec, 26-VII 1932.

Zwierzchnościom gminnym w powiecie udziela się do wiadomości po myśli reskr. Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Adm.) z dnia 5 lipca br. L. A.A. II-18-56 1932.

ODPIS.

Zgodnie z brzmieniem § 3 i 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 sierpnia 1931 r. w sprawie rejestracji skazanych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz 566) sądy obowiązane są wysyłać poszczególnym gminom informacje o osobach skazanych, w obrębie tych gmin zamieszkałych.

Ponieważ informacje te są niezbędne organom Policji Państwowej przy obserwacji miejscowych elementów przestępczych, Ministerstwo Spraw Wewn. prosi o spowodowanie, aby zarządy gmin miejskich i wiejskich odnośne materjały otrzymane z sądów po wykorzystaniu we własnym zakresie, udzielały do wglądu najbliższym jednostkom P. P.

L: B-I 12-5 31.

Wszyttkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie przesyłam do wiadomości oraz ścisłego zastosowania się do powyższego zarządzenia.

Nr. G.-I. 2-5-32. Mielec, dnia 24 VI 1932.

Doszło do wiadomości Urzędu Wojewódzkiego Dyrekcji Robót Publ., że na terenie Województwa wykonują pomiary polowe i sporządzają podziały gruntów i tp. prace miernicze—osoby nie posiadające uprawnień do wykonywania tych prac na podstawie ustawy z dnia 15 VII 1925 r. (Dz. U R P. Nr. 97 poz. 682), które podają się jako praktykanci na mierniczych przysięgłych.

Powołując się na rozporządzenie wykonawcz Min. Rob. Publ. do wyż cytowanej ustawy (z 28 V 1926 r. § 47) według którego każdy praktykant w nien posiadać legitymację z fotografją z ważnośc na jeden rok kalendarzowy, a każdorazowe przedłu żenie winno być przez mierniczego — przysięgłeg stwierdzone—Urząd Wojewódzki—Dyr. Robót Pub zarządza, że legitymacje te oprócz pieczęci urzędow mierniczego—przysięgłego i własnoręcznych podp sów mierniczego i praktykanta winny zawierać num rejestracyjny praktykanta oraz liczbę czynności dzien nika mierniczego—przysięgłego, którą legitymacja z stała wystawioną.

Praktykanci zatrudnieni w Urzędach winni s legitymować swemi legitymacjami urzędowemi stwie dzającymi, że dany praktykant jest uprawniony d wykonywania pomiarów.

Ponieważ uprawianie zawodu mierniczego prze osoby nieuprawnione w myśl ust. z 15.VII. 1925 naraża strony interesowane—wprowadzone w błąd n poważne częstokroć straty, przeto polecam ściśle kon trolować legitymacje i w razie spostrzeżenia naduży zgłaszania o tem Prokuratorji, względnie kompeten tnym Sądom (art. 19. ust. z dnia 15.VII. 1925 r.

Powyższe podaję do wiadomości w myśl reskr Pana Wojewody krakowskiego z dnia 15 VI. 1932 L: R.P.O.-II.-7-27.

Starosta powiatowy: Balicki.

Rada powiatowa.

Do wszystkich Zwierzchności gminnyc w powiecie.

L: 158-3-32. Mielec, dnia 12 lipca 1932.

Zawiadamiam, że p. Antoni Ptak z Tuszymy a Dąbie egzekutor Tym. Wydziału Powiatowego zosta zwolniony ze służby z dniem 9.VII. 1932 r.

L: I-R. 1340-32. Mielec, 3 VIII 1932.

P. Sprawa zakwaterowania rejon. inspektora koni.

Po myśli reskr. Urzędu Wojewódzkiego z 27.VI 1932 r. L: S.A. III-9-2-32 w sprawie w nagłówku wy mienionej—Tym. Wydział powiat, poleca Zwierzchno ści gminnej wyznaczać inspektorowi koni. w czasi przeglądu koni, kwatery czyste, odpowiednio umeblowane i położone w odpowiedniej dzielnicy.

Za ścisłe wykonanie tego zarządzenia czynię P Naczelnika gminy (Burmistrza) osobiście odpowiedzialnym.

L: 2159-31. Mielec, dnia 11.VIII 1932.

Doszło do mej wiadomości, że niektórzy pisarzy gminni trudnią się pokątną pisarką wywołując w sąsiednich gminach nieporozumienia, jak również prze masowe pisanie nie uzasadnionych rekursów powodują niepotrzebną korespondencję dla Władz nadzor czych. Ponieważ tego rodzaju postępowanie pisarzy gminnych tolerowane być nie może, polecam przeto Panom Naczelnikom gmin, aby swym podległym pisarzom zwrócili uwagę i zabronili im wykonywanie

okątnych pisarek, gdyż wrazie stwierdzenia, że nabal będą to uprawiać, winni zostaną natychmiast z posady zwolnieni.

Nr. II. Pod, kom. 1338-32. Mielec, dnia 2.VIII-32.

Ponieważ gminy nie stosują dotychczas ustawy 28.I. br. o opłatach na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża, od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk podaję poniżej odpis rozp. wykonawczego do tej ustawy. celem ścisłego stosowania.

Na podstawie art 1, 3 i 5 ustawy z dnia 28.I. 1932 r. o opłatach od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża (Dz U. R. P. Nr. 18, poz. 111) zarządza się co następuje:

§. 1. Opłacie na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża podlegają bilety wstępu na wszelkie publiczne zabawy, rozrywki i widowiska, a w szczególności bilety wstępu na:

1) przedstawienia: kinematograficzne, teatralne i rewjowe, baletowe i kabaretowe,

2) koncerty, deklamacje i recytacje,

3) przedstawienia cyrkowe, menażerje, pokazy zwierząt tresowanych,

4) zabawy taneczne, kostjumowe, bale maskowe, dancingi i tp.

5) zabawy ludowe z karuzelami, huśtawkami, strzelnicami, aparatami do mierzenia sił, aparatami reprodukcyjnemi mechanicznie utwory muzyczne, deklamacje i śpiew, z grami połączonemi z wygraną w pieniądzach lub przedmiotach, kolejkami amerykańskiemi i tp.

6) zawody sportowe, wyścigi konne, samochodowe, kolarskie, motocyklowe, walki zapaśnicze oraz inne widowiska tego rodzaju,

7) wystawy i panoramy.

§. 2. Opłatę na rzecz Pol. Czerwonego Krzyża pobiera się w formie dodatku do ceny wykupionego biletu wstępu na zabawę, rozrywkę lub widowisko, za cenę biletu (art. 1. ust. 2 ustawy), tworzącą podstawę do obliczenia opłaty, uznaje się kwotę uiszczoną przez nabywcę biletu

Od biletów bezpłatnych opłaty się nie pobiera, liczba tych biletów powinna być jednak z góry zgłoszona zarządowi gminy.

§. 3 Opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża od biletów wstępu opłacają osoby, nabywające bilety wstępu, inkasują ją zaś i są za tę opłatę odpowiedzialni właściciele przedsiębiorstw lub osoby odpowiedzialne za przedsiębiorstwo lub urządzenie zabawy, rozrywki lub widowiska.

Zainkasowaną opłatę należy wpłacić do Kasy gminnej łącznie z inkasowanym komunalnym podatkiem od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, a w wypadku, gdy podatek komunalny nie jest pobierany, najdalej w ciągu 5-dni po dniu zabawy, rozrywki lub widowiska. Przedsiębiorstwom, względnie osobom inkasującym opłatę, przyznaje się odszkodowanie w wysokości 2 proc. zainkasowanej sumy,

§ 4. O ile uczestnictwo w zabawie, rozrywce, lub widowisku nie jest uzależnione, wyłącznie od wykupionych biletów wstępu, opłatę na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża wymierza się ryczałtowo w stosunku 10 proc. od podatku, wymierzonego ryczałtowo na rzecz gminy.

W wypadku, gdy podatek komunalny nie został ryczałtowo wymierzony, należy uskutecznić wymiar ryczałtowych opłat na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża w kwocie do 5 zł dziennie—w zależności od warunków miejscowych i liczebności uczestników zabawy lub widowiska.

Wymierzoną stosownie do ust 1—2 opłatę przedsiębiorcy, względnie osoby urządzające zabawę rozrywkę lub widowisko, wpłacają do kasy gminnej.

§ 5. Do wymiaru, poboru i przymusowego ściągania opłaty na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża oraz aż do odwołań od wymiaru tej opłaty, zarówno pod względem trybu postępowania jak i właściwości władz, stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące komunalnego podatku od publicznych zabaw, rozrywek i widowisk, przewidziane w ustawie z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komun. (Dz. U. R P. Nr. 94, poz. 747).

§. 6. O ile z winy urządzającego zabawę, rozrywkę, lub widowisko zostało uniemożliwione ściągnięcie przypadającej na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża opłaty wskutek niedostarczenia danych, umożliwiających ustalenia jej wymiaru, zarząd gminy może ustalić opłatę tak, jak gdyby wszystkie rozporządzalne miejsca zostały rozsprzedane.

§ 7. Wpływy z opłat na rzecz Pol. Czerw. Krzyża wraz z karami za zwłokę zarządy gmin wpłacają do Pocztowej Kasy Oszczędności względnie do urzędu pocztowego, na konto Polskiego Czerwonego Krzyża Nr. 5600 dwa razy na miesiąc w ciągu dni 5-ciu po upływie każdego półmiesięcznego okresu, czyli kwoty pobrana w czasie od 1 do 15—do dnia 20. włącznie tegoż miesiąc, pobrane zaś w czasie od 16. do końca miesiąca—do dnia 5. włącznie każdego następnego miesiąca.

§ 8 Za czynności związane z poborem opłaty na rzecz Pol. Czerwonego Krzyża przyznaje się zarządom gmin odszkodowanie w wysokości 3 procent wpływu z opłaty wraz z karami za zwłokę. Koszty przymusowego ściągnięcia opłaty pobierają zarządy gmin na rachunek własny.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Tymcz. Wydziału powiat.

Starosta powiatowy: (-) M. Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.